

A pristúpili k nemu farizeovia a sadúceovia a pokúšajúc žiadali ho, žeby im ukázal znamenie

z neba.

A on odpovedal a riekol im: Keď je večer hovorievate: Bude pekné počasie, lebo sa červenie nebo, a za rána: Dnes bude nečas, lebo sa červená zachmúrené nebo. Pokrytci, tvárnosť neba znáte posúdiť a znamená časov nemôžete? Pokolenie, zlé a cudzoložné, vyhľadáva znamenie, ale mu nebude dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. A nechajúc ich tam odišiel.

Matúš 16:1-4

Veľa ľudí označujúcich sa za ateistov tvrdí, že sú nimi preto, lebo si myslia, že nie je dôkaz pre existenciu Boha. Je to ale pravda, alebo je to len výhovorka pre nevieru? Teraz sa pozrieme, ako Ježiš reagoval, keď od neho požadovali dôkaz v podobe znamenia z neba.

Náboženský vodcovia Židov, farizeji, sa opäť rozhodli namietat' proti Pánovi Ježišovi. Neboli to muži, ktorí hľadali pravdu alebo ktorí by boli nepredpojatí v akomkoľvek zmysle. Skôr boli odhodlaní nachytať Ježiša, nájsť na ňom nejakú slabinu alebo nezrovnalosť, aby ho mohli obviniť. Pri tejto príležitosti ho požiadali, aby im ukázal znamenie z neba. Samozrejme, boli si

dobré vedomí toho, že denne konal zázraky na zemi. Jeho zázraky boli očividné pre každého, kto ich zažil, a nedali sa žiadnym spôsobom vysvetliť rozumom. A tak jediné vysvetlenie, na ktoré títo muži dokázali pomyslieť a ktorému vedeli pripísať zázraky, bolo povedať, že boli vykonané mocou Satana! Teraz boli odhodlaní nájsť na Pánovi nejakú slabinu, aby ho mohli znevážiť. Preto si žiadali vidieť znamenie z neba dúfajúc, že sa o nejaké pokúsi a nepodarí sa mu to.

Aké znamenie mali na mysli? Pravdepodobne niečo veľkolepé ako zastavenie slnka alebo zoslanie pokrmu z neba, ako sa to stalo pri Mojžišovi, keď Boh sýtil svoj ľud mannou. Ježiš mohol jednoducho zareagovať na túto výzvu tak, že by urobil to, čo žiadali, ale on odmietol. Prečo to odmietol? Vo verši 4 im hovorí: „Pokolenie zlé a cudzoložné vyhľadáva znamenie.“ Prečo ich nazýva zlým pokolením? Čiastočne pre ich pohnútky. Vedel, že nehľadajú úprimne pravdu, ale že ich podnecuje závišť a nenávisť.

Taktiež vedel, že boli cudzoložní. Ako je to často v Písme, cudzoložstvo nemá v tomto prípade nič spoločné so sexuálnymi vzťahmi medzi mužom a ženou, ale s neverou voči Bohu. Farizeji a saduceji mali byť vodcami a učiteľmi Židov, ale odchýlili sa od Božieho slova a zavádzali ľud. Ako sme videli v inom zamyslení, Ježiš ich nazval „slepými vodcami slepých“. A tak im Ježiš odmietol dať znamenie, ktoré požadovali, pretože to boli bezbožní muži vedení bezbožnými pohnútkami.

Ďalší dôvod, prečo im odmietol ukázať znamenie z neba, bol ten, že už predsa vykonal mnoho ohromujúcich zázrakov, ktoré boli veľmi jasnými znakmi jeho totožnosti. Vo veršoch 2 a 3 hovorí Ježiš o prírodnom jave, ktorý pozorujeme aj dnes. Aj v slovenčine máme pranostiku, ktorá hovorí: „Večerné zore červené, zriedka ich jasnosť pomínie.“ Aj keď neboli odborníci na

počasie, dokázali predpovedať, aké bude počasie v nasledujúci deň podľa pozorovania úkazu na oblohe. „Tvárnosť neba znáte posúdiť,“ hovorí Pán Ježiš, ale potom pokračuje: „... a znamená časov nemôžete.“ Aké to boli „znamená časov“? Boli to práve tie zázraky, ktoré Ježiš vykonával, a to boli presne tie úkazy, ktoré proroci predpovedali pri viacerých príležitostiach. Boli to znamená Mesiáša zaslúbeného v spisoch Starého zákona. Hneď na začiatku svojej služby Ježiš citoval jedného z týchto prorokov, Izaiáša, ktorý napísal: „Duch Pána Hospodina je na mne, pretože ma pomazal Hospodin, aby som zvestoval pokorným evanjelium; poslal ma obviazať skrúšených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a vážnom otvorenie žalára, a vyhlásiť rok milosti Hospodinov.“ Ježiš tieto proroctvá naplňoval svojimi kázaniami a zázrakmi, ale farizeji a saduceji ich odmietli prijať. Chceli Ježiša preskúšať podľa svojich vlastných predstáv. Ako som však už povedal, nemali záujem poznať pravdu, aby mohli uveriť, ale skôr chceli spochybniť Ježiša, aby mali ďalšiu výhovorku neveriť mu.

Správajú sa ľudia dnes podobne ako farizeji a saduceji? Určite áno. Ako často som počul ľudí vraviť: „Ak existuje Boh, prečo neurobí toto...?“ A potom určujú podmienky, za ktorých by v neho uverili. Možno žiadajú znamená z neba, alebo aby zastavil vojny, alebo uzdravil ich blízkych, alebo sto ďalších vecí. Chápete, čo títo ľudia robia? Rozkazujú Bohu, udávajú podmienky, správajú sa, akoby mal Boh poslúchať ich. Prekvapuje vás, že ten, ktorý stvoril a udržiava vesmír, jediný svätý, spravodlivý, sa odmietne podriaďovať požiadavkám malicherných, spurných a nevďačných stvorení, ktoré by mohol zničiť za sekundu? Aké rúhanie! Aká trúfalosť zo strany človeka chcieť podrobiť Boha skúške!

Udivuje ma, že Boh neodsudzuje okamžite takých povýšencov, akými sme my ľudia. Človek by mal volať k Bohu s prosbou o zľutovanie, ale namiesto toho s ním zaobchádza tak, akoby mal Boh slúžiť jemu. Nielenže je postoj takýchto ľudí úplne neprijateľný a rúhačský, ale predsa Boh už dal nespočetné množstvo znamení. Samozrejme, že sú znamená, ktoré sú uvedené v Písmach: bezhriešny život Pána Ježiša, jeho početné zázraky, jeho bezkonkurenčné kázanie, to všetko bolo prorokované pred stovkami rokov. Existujú tiež trvalé znamená, ktoré vidíme všade okolo nás v prírode a hore na oblohe a ktoré nám hovoria o Bohu, ktorý miluje, stará sa a zaopatruje svoje stvorenia. Takto to žalmista vyjadruje v Žalme 8: „Hospodine, náš Pane, aké slávne je tvoje meno na celej zemi, ktorý si dal svoje veličenstvo na nebesiach!... Keď vidím tvoje nebesia, dielo tvojich prstov, mesiac a hviezdy, ktoré si postavil, myslím si: Čo je smrteľný

človek, že pamätáš na neho, a syn človeka, že ho navštevuješ!”

Koľko ďalších znamení ľudia potrebujú, aby uverili? Chcú, aby niekto vstal z mŕtvych? Predsa to je presne to, čo Pán urobil. To je to, o čom hovorí Ježiš na konci nášho textu, keď spomína znamenie Jonášovo: „Pokolenie, zlé a cudzoložné, vyhľadáva znamenie, ale mu nebude dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša.” Ježišovo zmŕtvychvstanie bolo znamenie par excellence. Bolo to potvrdenie, že Ježiš bol a je Synom Božím. Bolo to tiež najzreteľnejšie možné potvrdenie, že bol skutočným prorokom, pretože predpovedal túto udalosť pri mnohých rôznych príležitostiach. Ale zo všetkého najviac bolo vzkriesenie znamením, že Ježišovi Kristovi sa vďaka jeho obeti na kríži podarilo zabezpečiť hriešnemu človeku cestu spásy.

Priateľu, žiadaš znamenie skôr, ako by si uveril? Dovoľ mi teda zopakovať to, čo som už skôr povedal, a to, že nemáš žiadne právo žiadať znamenie, pretože rovnako ako ja, aj ty si hriešnik a Boh je náš svätý, spravodlivý Stvoriteľ. A po druhé, nepotrebuješ ďalšie znamenie, pretože Boh zanechal početné znamenia pre tých, ktorých oči sú otvorené, aby ich videli. A najväčším znamením je vzkriesenie Pána Ježiša. Nemal by si namiesto žiadania si znamenia byť na kolenách a prosiť Boha o zmilovanie? Nemal by si prestať vzdorovať a poprosiť Spasiteľa, aby vstúpil do tvojho života a prevzal ho do svojej moci?

Toto zamyslenie ukončím varovaním. Všimnite si smutné slová na konci nášho textu: „A nechajúc ich tam odišiel.” Mojou modlitbou je, aby nikto z tých, ktorí tieto slová čítajú, nezostal zatvrdnutý vo svojej nevere tak, že by sa Pán k nemu obrátil chrbtom možno navždy.

